

Arbeidarafeløgini:

Noyðast at biðja um danska hjálp

Tað gerast ikki við, um vit lata dønum arbeidaramálini aftur, tí vit hava einki at hava sjálvstýrið í longur, sigur Karl Johansen, formaður í Havnar Arbeidsmannafelag, eftir fundin leygardagin millum feløgini hjá teimum tímaløntu

Fólk gjørdust ikki sørt bilsin, tá tað leygardagin frættist, hvørja niðurstøðu fleiri fakfeløg vóru komin til viðvíkjandi Arbeidsloysis-skipanini:

At heita á landstýri og lógtung um at biðja donsku stjórnina um at yvirtaka arbeidaramálini aftur sum felagsmál fyri harvið at geva føroyskum arbeidsleysum somu sømdir, sum donsk arbeidsleys hava.

Øll feløgini hjá tímaløntum vóru ikki við á fundinum, tí veðrið forðaði, men fundurin umboðaði kortini eina stóra fjøld av føroysku fakfeløgum. Við vóru umboð fyri Føroya Arbeidarafelag, Havnar Arbeidsmannafelag, Havnar Arbeidsskivinnufelag, Fjallbrúður í Vági, Føroya Handverkarafelag og Føroya Prentarafelag.

Ikki annað at gera

Karl Johansen, formaður í Havnar Arbeidsmannafelag, sigur, at fakfelagsumboðini við teirra góða vilja ikki duga at siggja aðrar mátar at hjálpa teimum



Ingeborg Vinther, Karl Johansen og hini á fundinum vóru samd um, at einasti útvegur er at biðja danir yvirtaka tey arbeidsleysu

Marita Petersen, løgmaður:

Hatta er burturvið

- Tað ber ikki til í tíð og ótíð at renna til Danmarkar at forklaga hvønn annan, sigur Marita Petersen, løgmaður

- Eg má siga, at eg gjørdist hørm, tá eg hoyrði, at fakfeløgini mæla til at biðja danir yvirtaka arbeidaramálini aftur. Eftir mínum tykki er tað púra burturvið politiskt, hóast alt er so trupult, sigur Marita Petersen, løgmaður.

Hon ivast eisini stórliga í, at arbeidsleys fáa so nógv betri sømdir í Danmark enn tey fáa í Føroyum.

- Mær hevði dámt betur, um arbeidarafeløgini søgdu, at vit mugu royna at loysa trupuleikarnar í Føroyum. Tað er eingin loysn at fara til landskassan eftir pengum, tí tað rakar aftur limir í feløgum, og vit vita jú, at eingin teirra orkar at gjalda meira, sigur Marita Petersen.

Marita Petersen heldur framvegis, at arbeidsloysis-

isskipanin er ein góð skipan. Við verandi umstøðum kann eingin skipan halda, sigur løgmaður.

Hon harmast, at føroyingar ikki eru eitt sindur stoltari, men at teir í tíð og ótíð renna til Danmarkar at forklaga hvønn annan. Samstundis ilskast føroyingar inn á danir.

- Hetta er ein eyðmýkjandi støða, vit føroyingar

eru í, men vit mugu royna at varveita okkara sjálsvirðing og vera meira konstruktiv, sigur Marita Petersen.

randi

arbeitsloysisu enn at biðja ríkisstjórnina yvirtaka arbeidaramálini.

- Tað er ein spurningur um at útvega Arbeidsloysis-skipanini pengar, og her eru ongir pengar at finna, sigur Karl Johansen.

Hann er væl greiður yvir, at tað er eitt eyðmýkt mál, at avreiða eitt mál, sum vit hava umstíð, síðan heimastýrisskipanin kom.

- Men tað gerast ikki við. Vit, sum eru fakfelagsleiðarar, hava uppgávuna at skaffa okkara limum nógv mikið at liva av. Nú er tað so galið, at sjálvt tey, sum arbeida, ikki klára seg, og tey kunnu ikki lata meira. Tí er tað so náttúrligt, at vit venda okkum til donsku stjórnina og biðja um at fáa okkara arbeidsloysisu tryggjað sum tey eru tryggjað í Danmark, sigur Karl Johansen.

Einki at missa

- Sjálvandi er tað eitt politiskt afturstig, um arbeidaramálini aftur verða felagsmál. Men hvat? Hava vit nakað at hava okkara sjálvstýri í longur? spyr Karl Johansen.

Hann argast inn á Jóannes Eidesgaard, landsstýris-mann, sum í útvarpinum leygardagin segði, at vit heldur eiga at laga skipanina eftir verandi umstøðum. Tað kann ikki vera rætt, at bara tey arbeidsloysisu skulu laga seg og sita svong og køld, heldur Karl Johansen, sum eftirlýsir arbeidið hjá javnaðarmonnum við at verja tey minni mentu.

Sum skilt vóru øll á fundinum samd um niðurstøðuna.

Hava einki at siga

Ingeborg Vinther, forkvinnu í Føroya Arbeidarafelag, heldur, at avtalan, sum gjørd varð við donsku stjórnina, hevur oyðilagt alt fyri landið, tí føroyingar

hava einki longur at skula hava sagt. Politikarnir sita nú bara sum kransakøkufigurar.

Ingeborg Vinther viðgongur, at tað er eitt stórt afturstig at sleppa einum yvirtiknum málspæki.

- Men vit eru kortini farin so nógv aftur eftir hæli á sjálvstýrisleið, at hetta ger ongan mun, sigur Ingeborg Vinther.

Hon minnir landsstýrið á, at tað ikki er stýrið fyri Arbeidsloysis-skipanina men meirlutin í stýrinum, sum er komin við uppskotinum um at stytta tíðina hjá arbeidsloysisum í skipanini.

- Landsstýrið hevur sjálvtrýggjað sær henda meirluta við arbeidsgevarumboðum og sínum egnum umboðum. Hetta hongur als ikki saman við, at landsstýrið samstundis sigur, at partarnir á arbeidarmarknaðinum eiga skipanina, sigur Ingeborg Vinther.

Hon heldur tað vera lægið, at landsstýrið afturvísir at lata pengar av figgjárlógini til skipanina, tá tað skal bera til at tosa um eykajáttan til forsorgarlógina.

Ikki fleiri lán

- Landsstýrismaðurin segði eisini, at stýrið hevði tosað um at læna 50 milliónir til skipanina. Stýrið hevur als ikki gjørt nakra slíka samtykt, og eg haldi tað vera skeiðt av skipanini at læna meira pengar, tí tað eru játtanir, sum hava dripið Føroya land, sigur Ingeborg Vinther.

Hennara meting er, at við verandi gongd, skulu sjálvtrýttu tey mettu nú eisini gerast svong, og alt skal koyrast út í armoð, so eingin orkar at mótmæla, og uppafur fleiri flýggja av landinum.

randi



Marita Petersen, løgmaður, vildi ynski, at føroyingar høvdu eitt sindur meira av sjálsvirðing